

Передплата

на «РУСЛАНА» виноситъ:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2:50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім неділі і руских свят о год. 6-й пополудні.

Редація, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подякі і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Consolidatio rediviva!

Ich schleife die Schere und drehe geschwind
Und drehe mein Mäntelchen nach dem Wind!
Hans im Glück Trima.

(+) Безідейність і безпринципність т. зв. націонал-демократичної партії нагадали нам того Івася в щастю з німецької казки, якого слова ми в горі навели. Рік саме минає з того часу, як по довгих нарадах, по цілій повени бесід на них проголошених про національну ідею, про демократичні принципи і т. и. заснувала ся націонал-демократична партія з опозиційних (т. зв. незалежних) народовців і частини руских радикалів, як вибрано виконний орган партії «Народний комітет» (на його чолі станули ем. директор Борковський, проф. Грушевський, др. Франко, Романчук, др. Савчак, катехит Стефанович, о. Темницький, др. Вол. Охримович, др. Євгеній Левицький) і тоді також проголошено «Дѣло» і «Свободу» органами партії. Все те стало ся наслідком розриву консолідації з москвофілами по пам'ятнім спільнім святкованню знесеня панщини і народного відродженя Галицької Русі, за чим слідувало вже не спільне бітє, бо одні били, а другі були биті.

Велика була радість в націонал-демократичнім таборі, лиця особливо молодших сияли радістю, що визволили ся з кацапського ярма і могли тепер звати ся дійсно «незалежними» і всі запевняли, що вже ніяк неможлива консолідація з москвофілами, що тепер почне ся політична організація і робота на націонал-демократичній основі.

Однак ми з самого першу не вірили в те, що би т. зв. націонал-демократи остояли ся і витривали на тих основах, що би они вели дійсно якусь «принципальну по-

літику». Нам се видавало ся з самого почину хвиливым маневром, що би втихомирити невдоволенє, викликанє між народовцями а особливо молодіжю брутальним поступком кацапської кліки на замковій горі і безнастанними наругами «Галічаніна» з українсько-русского письменства і мови. Ми і в приватних розмовах висловлювали супроти горячих націонал-демократів, що перші-ліпші вибори будуть приводом до віднови консолідації з москвофілами. Зараз по заснованню націонал-демократичної партії подало було «Дѣло» статю, очевидно з пера самого батька консолідації, в котрій він намагав ся лишити незачиненими ті фірочки, скрізь які в потребі можна би знов простягнути руки до союзу з москвофілами. Колиж ми вказували на сю крутанину, тоді запевняли нас горячі націонал-демократи, що згадана статя виїшла «на власну руку», без одобрєня Народного Комітету і ддятого береженє націонал-демократичних засад в «Дѣл-і» приділено Вяч. Будзиновському і молоденькому радикалови Лозинському.

Ще так недавно, бо після розписаня виборів, коли «Галічанін» накликавав брати ся до виборчої роботи «во імя согласія», націонал-демократи в «Дѣл-і» обурювали ся, метама острими стрілами в москвофільський табор і не посідали ся з досади, як сьміє орган московської агенції, як сьміє та кліка «мошенників», що розікрали «т. зв. руский банк», що на ліцитаціях здирали латану свитину з мужиків, запозичивши ся в тім банку, предкладати націонал-демократичній партії якесь «собласіє» з тими людьми?!

Тай молоденький «націонал-демократ» Лонгин Цегельський, закукурічивши ся, нападав мокрим рядном на консолідацію, поясняв її популярно ось як рускому народові:

«Ми писали, що консолідація то є та-

ка хитра штука на се, аби кандидатами поставили всякі мляві та невразні люде і що би не допустити на кандидатів справді енергічних та завятих людей. Далі вияснилисьмо, що за консолідацією горлають найбільше такі люде, що ближші панам, як хлопам та що хотіли би хлопськими руками із жару бараболі витягати і по хлопських карках дістати ся на послів, аби потім дбати тільки про себе та про своїх, вирабляти собі і своїм близьким пенєні, аванси, посади і т. д.

«І не минуло ще два тижні від того часу, а показало ся як найвразнійше, що наші слова були найчистішою правдою. Наша інтелігенція замість зачати завчасу агітацію за хлопськими кандидатами, воліла таним коштом вибирати собі послів яких-небудь — от! коби тільки був якийсь посол. Замість завязати своєї національно-демократичні, хлопські комітети, наша інтелігенція поробила спільні комітети із москвофілами та барвінчуками*) і тим способом загрила хлопську справу.

«Бо москвофіли та барвінчуки і всякі иньші мамелюки клерикально-консервативної масти, заєвши в консолідаційних комітетах, постарали ся всякими явними і тайними способами, аби усунути острих кандидатів і що би натомість кандидатами поставили людей, яким ніколи і через голову не перейшло боронити хлопських інтересів: самі барвінчуки та москвофіли або барвінчуківско-москвофільські мішанці, що є або явними або тайними правительственними кандидатами, або котрих пани-дідичі і правительство вважають нешкідливими і тому пустять їх до парламенту, аби вони там на все потакували» (ч. 40.).

А що ж тепер, пане Цегельський, чи вам се не відомо, як др. Окуневський сконсолідував ся з д-ром Дудикевичом, на котрого ви ще перед місяцем такими громами би-

*) Се неправда, що би барвінчуки входили до яких-небудь спільних комітетів з москвофілами, а лише незалежні або такі «щирі Українці» як о. Зельський et cetera. — Ред. Русл.)

Вовча натура.

Старий дідич Редька цілком згрив ся своїм сином. Відколи син Василь здав матуру і пішов на права, старий ради собі з ним не може дати. Син не хоче так робити, як батько. Батько, хоть Русин, але руського слова від нього ніхто в селі не чув. З мужиками поводить ся не по людськи. Мужик а собака, се в нього все одно. Хаба в тім розрізняє те, що мужик—людина, а собака — звірина.

Син не те. Як укаже ся до села, то як стане братати ся з мужиками, як стане водити ся з ними по селі та обставати за ними, то батько мусить тікати з дому де-не-будь у гості до сусідів.

Люди Василя дуже полюбили. Ішли до нього з своїми справами, він у всім пособляв і казав:

— Чекайте братя! хай-но я школи покінчу, прийду сам господарити. Тоді визволю вас із темноти і з нужди...

— Ото Господь післяв нам пана — тішили ся люди. — Нехай щасливо і швидко кінчить науку, помагай йому Боже.

Покінчив пан Василь школи та й приїхав до села. Люди зраділи. Втішив ся і Василь, що

тепер зможе більше зробити добра своїм мужикам. І став заходитись коло їх долі, а батько через те дуже загриз ся, що син такий добродушний патріот, заведужав, полежав місяць тай пішов, звідки ніколи не верне.

Люди більше зраділи, бо Василь від тоді став паном сам, став правити усім добром. Старий Редька не лишив більше, тільки його одного. Не мав більше дітей, а жінка перед п'ятьма роками ще вмерла.

Як став Василь господарити, то з мужиками мав найбільше до діла. І так мужики припали йому до серця, що постановив оженитись з «простою» дівкою з свого села. Щоб знали мужики, що він їх щиро любить! І покаже своїм шкільним товаришам, що слова даного їм додержав, що не залишив своєї ідеї, яка виродилась в нього у шкільнім товаристві.

Посватав Василь на превелике диво усього села богацьку дівку Фрузину Батюкову і взяв її до себе в двір, щоб де чого привчити, поки що буде.

Село вельми раділо з такого добродушного пана. Але до року по тім децо змінилось трохи і мужики стали сумні.

Пішла поголоска, що Фрузька стала молодцею і виїхала десь з паном. Замість пана був у дворі «жонца».

Однак не тратили надії. Не знали всього на певно.

Потім у пару місяців, прийшло із шпиталю зі Львова до громади, що Фрузька померла там за хологу. А за пана ніхто не вмів сказати і знати, де він обертаєть ся...

У два роки потім довелось мені у Львові довідатись про пана Василя Редьку.

Стрінув ся якомсь із знакомим, розбалакали ся і прийшло за Редьку. Знакомий оповідав:

— Тепер не пізналибсьєте молодого пана Редьки.

— А деж він є?

— Тут. У тій самій камениці, що я.

— Що ж він жонатий?

— Жонатий, але з жінкою не живе.

— Ну, а як?

— Аво, тут ось на улиці К. є одна вдова по якимсь великім панови. Мала одну дочку. Вона була закохалась з одним офіциром. Він вїїхав звідти і вона дістала помішаня розуму. Лічили її всякі доктори тай не вилічили. Вона дуже богата і за те, що дурна, не хтів її ніхто! Але наш пан Редька оженив ся з нею. Взяв 60 тисяч і не живе з нею. Живе всього пів року тай потім найняв собі помешканє і живе собі сам. Не годен жити з варткою.

— А деж вона?

стителів відбули вчера свої засідання. Перший комітет ухвалив скликати до Праги виборчі збори вірноконституційних великих властителів.

Відень, 5. грудня. Міський виділ ухвалив з огляду на скликане соймів, відрочити віче австрійських міст до кінця січня 1901.

Відень, 5. грудня. «N. fr. Presse» доносить, що гр. Альвенслебен, дотеперішній німецький посол в Брюсселі іменованій амбасадором в Петербурзі. Він є одним з найспосібніших дипломатів німецьких і мав шанси на становиско канцлера.

Берлин, 3. грудня. Гр. Вальдерзе доносить з Пекіна під вчешашною датою: Більші відділи регулярних, китайських військ під ген. командою стоять коло Чанг, 95 кілометрів на полудне від Тіентсіна. Проти них ідуть в Тіентсіна здовж обох берегів цісарского каналу два німецькі відділи, один під проводом полковника Горшайда, другий під командою майора Фалькенгайна.

Капштат, 5. грудня. Всіх арештованих в Йогансбургі під закидом заговору на жите Робертса випущено на волю, бо не викрито жадних обтяжуючих доказів протів них. Були се переважно Італійці.

Кольонія, 5. грудня. Вчеша прибав сюда Крігер. Товпи публіки відпровадили єго до готелю, перед яким уряджено серенаду. Крігер явив ся на балкони, а публіка витала єго грімкими оплесками.

Відень, 5. грудня. Супроти відмовної відповіді цісаря Вільгельма що-до прийняття Крігера в Берліні, президент Трансвалю захав свої подорожи до столиць держав тридержавного союзу — до Відня і Риму.

Париж, 5. грудня. Після дневника «Patrie» поручив Делькас французскому послови в Берні швайцарскім, щоби підняв акцію в ціли спонуканя Швайцарії до піднесеня квестії посередництва межі Англією а Трансвалем.

ГОСПОДИНЯ

до заряду дому і господарства,

вдова без дітей, літ 35, шукає місця для відповідного занятя на селі або і в місті. Ласкаві зголошеня до нашої Редакції.

Colosseum.

1. Charles, Beata i Litte Hermanie зі своєю трансформаційною жонглерскою сценою: Поранок в кухні. 2. Кльовн Kied екс. червоговорець з загадочними ляльками. 3. Hermanas Aquilegas, іспанські танцерки. 4. Freres Durwl's гімнастики на пяти реках. 5. Ella Myva віртуозка на пістоні та ексцентр. субретка. 6. Fried & Kick комічний ексцентричний акт. 7. Alaski тресовані морські льви, фоки і море (морський кінь Wallross). Сензация!!! 8. Чудові тирольські діти вокальний терцет. 9. The 3 Froowards музикальна кузня.

Що дня велике представлене. В неділю і сьвята два представленя. Білети вчаснійше можна замовляти в конторі Пльона. Початок о 8. год. вечером.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронові
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи товариства кредитового земского
- 4 1/2% листи Банку краєвого
- 5% облігації Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕРЪ”

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Веч. Духовенству і всім вірним Впреев. Мятрол. і Преев. Еп. **Ординариатам** всіх трех епархій, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарскі знаряди, збіжє в зерні і солоні, сіно в стогах і будинках протів шкід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вносивть:

Фонд резервовий	245.814	кор.	52	сот.	486.145 кор. 92 сот.
Резерва премій	148.480	»	—	»	
» спеціальна	1.684	»	80	»	
Фонд основний	72.000	»	—	»	
» емеритальний	18.166	»	60	»	

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услія обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпроволочно. До кінця 1899 року вносили виплачені шкоди 1,669,565 кор. 38 сот. Поліси «Дністра» приймає Банк краєвий і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Святині, Городенці, Теробовлі і Заліщиках при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускїм язичі. Зголошеня о удленє агенцій в окрестностях, де нема близько агентів «Дністра», приймає ся. «Дністеръ» виплатив агентам по конєць 1899 р. провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

Товариство взаїмного кредиту „ДНІСТЕРЪ”

стоваришенє з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10 (дім «Просьвіти»).

уділяє позички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителам ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних рунителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першій місци, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Сьвященники, не посідаючі реальностей, мусять крім поруки двох рунителів предложити єще полісу житєву; обезпечитись можна через «Дністеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згадає Товариство приймає вкладки до опроцентоваия від членів і третих осіб по 4%.

Удїл членський вносивть 50 кор., вписове 2 кор.

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в «Дністеръ».

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень «Дністеръ».

Артистичне заведеє ритовниче малярства шильдів. відливаня, таблиць, виріб печаток кавчукових і великий вибір кавчукових друкарень

Генрик Шапіра

Львів, ул. Коперника ч. 3 (побіч аптеки Вп. Миколая).

Виконує дуже красно всілякі роботи, а іменно: печатки кавчукові і металеві для громад і урядів парохіяльних. Шильди мальовані на шклі, дереві, блясі та полотні. Всілякі лякерования, позолочуваня хрестів. Таблиці і шильди ляні з ріжних металів, таблиці нагробні і назви улиць, числа на доми.

Гравури на металю та дорогих камінях, печатки, штанци, відзнаки, букви, монограми, герби і гузики до упряжи та ліберії. Марки печаткові, бляшки шпунт. для броварів. Нумератори і стемплі на датум. Обцяги до пльомб, шаблони. Краска до печаток та хемічна краска до білизни.

Цінники даром і франко.

ГІПОТЕЧНОГО.

БАНКУ

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

виплачує без поручченя
провізії або коптів

цінні папери

вильосовані

КУПОНИ

Всілякі